

πληρώνω

πληρώνω κ. **πλερώνω**, ρ. [μσν. πληρώνω < αρχ. πληρῶ], πληρώνω. **1.** ανταποδίδω, αποζημιώνω, ξεπληρώνω κάποιον για κάτι καλό που μου έχει κάνει: «κάποια μέρα θα σου πληρώσω και με το παραπάνω αυτό το καλό που μου 'κανες». (Λαϊκό τραγούδι: *ό,τι είχα στη ζωή, όλα στα 'δωσα και ποτέ μου η φτωχή δε μετάνιωσα και με πλήρωσες* για αυτά με μια μαχαιριά μέσα στην καρδιά). **2.** τιμωρώ κάποιον: «θα 'ρθει κάποια μέρα που θα πληρώσεις για όλα τα κακά που μου 'χεις κάνει». (Λαϊκό τραγούδι: *για όσα μου 'κανες, μια μέρα θα πληρώσεις και θα ζητάς παρηγοριά, μα δε θα βρεις, την τελευταία σου στιγμή θα με ζητήσεις, κατεργάρα, και τα λόγια μου θα θυμηθείς*). **3.** υφίσταμαι τις συνέπειες για τη στάση, τη συμπεριφορά ή τις πράξεις κάποιου άλλου: «δεν ανέχομαι να πληρώνω εγώ για τα σφάλματα άλλων». (Λαϊκό τραγούδι: *πόσο βασανίστηκα κοντά σου, πόσο πλήρωσα την απονιά σου*). (Ακολουθούν 49 φρ.).

- άλλος γαμάει κι άλλος πληρώνει τα γαμησιάτικα, βλ. λ. [γαμησιάτικα](#).
- άλλος πληρώνει κι άλλος πίνει, βλ. λ. [άλλος](#).
- άλλος πληρώνει τα κερατιάτικα, βλ. λ. [κερατιάτικα](#).
- άλλος πληρώνει τη νύφη, βλ. λ. [νύφη](#).
- άλλος πληρώνει το μάρμαρο, βλ. λ. [μάρμαρο](#).
- αν ήταν η δουλειά καλή, δε θα σε πλήρωναν για να την κάνεις, βλ. λ. [δουλειά](#).
- δεν πληρώνει φόρο (ενν. αυτός που μιλάει), βλ. λ. [φόρος](#).
- εγώ πληρώνω κι άλλος πίνει, εγώ αναλαμβάνω τις υποχρεώσεις και άλλος καρπούται τα οφέλη των κόπων μου: «μια ζωή εγώ πληρώνω κι άλλος πίνει, γι' αυτό τέρμα οι χάρες». (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ πληρώνω κι άλλος πίνει*, βρε κουκλί, τι θα γίνει;).
- έννοια σου και θα μου την πληρώσεις! βλ. λ. [έννοια](#)¹.
- θα μου το πληρώσεις! (απειλητικά) θα σου συμπεριφερθώ με τον ίδιο κακό τρόπο με τον οποίο μου έχεις συμπεριφερθεί, θα σε εκδικηθώ, θα σε τιμωρήσω: «τώρα γελάς, αλλά να θυμάσαι πως κάποτε θα μου το πληρώσεις!». (Λαϊκό τραγούδι: *αλλ' έννοια σου, βρε μάγκισσα, και δε θα μου γλιτώσεις, γιατί είμαι διαβολόπαιδο και θα μου το πληρώσεις*).
- θα την (το) πληρώσεις ακριβά, βλ. λ. [ακριβός](#).
- μήπως φόρο πληρώνει; (αυτός που μιλάει), βλ. λ. [φόρος](#).
- ο Θεός να σε πληρώσει ή ο Θεός να στο πληρώσει, βλ. λ. [Θεός](#).
- όρθιος κοιμάται, ξενοδοχείο πληρώνει, βλ. λ. [ξενοδοχείο](#).
- όταν μαλώνουν τα βουβάλια, την πληρώνουν τα βατράχια, βλ. λ. [βατράχι](#).
- πληρώνει ξένα γαμησιάτικα, βλ. λ. [γαμησιάτικα](#).
- πληρώνει σε είδος (για γυναίκες), βλ. λ. [είδος](#).
- πληρώνουμε αλά γερμανικά, βλ. λ. [γερμανικός](#).

- πληρώνω αμαρτίες, βλ. λ. [αμαρτία](#).
- πληρώνω βιτρίνα, βλ. λ. βιτρίνα.
- πληρώνω γαμησιάτικα, βλ. λ. [γαμησιάτικα](#).
- πληρώνω για το κρίμα μου, βλ. λ. κρίμα.
- πληρώνω κερατιάτικα, βλ. λ. [κερατιάτικα](#).
- πληρώνω με τη ζωή μου ή πληρώνω με την ίδια μου τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- πληρώνω με αίμα ή πληρώνω με το αίμα μου, βλ. λ. [αίμα](#).
- πληρώνω με το ίδιο νόμισμα, βλ. λ. νόμισμα.
- πληρώνω μια κι έξω, βλ. λ. έξω.
- πληρώνω ξένες αμαρτίες, βλ. λ. [αμαρτία](#).
- πληρώνω παλιές αμαρτίες, βλ. λ. [αμαρτία](#).
- πληρώνω σε είδος, βλ. λ. [είδος](#).
- πληρώνω σπασμένα, βλ. λ. [σπασμένα](#).
- πληρώνω τα γαμησιάτικα, βλ. λ. [γαμησιάτικα](#).
- πληρώνω τα κερατιάτικα, βλ. λ. [κερατιάτικα](#).
- πληρώνω τα μαλλιά της κεφαλής μου, βλ. λ. [μαλλί](#).
- πληρώνω τα μαλλιοκέφαλά μου, βλ. λ. [μαλλιοκέφαλα](#).
- πληρώνω τα σπασμένα, βλ. λ. [σπασμένα](#).
- πληρώνω τη λέζα, βλ. λ. [λέζα](#).
- πληρώνω τη νύφη, βλ. λ. [νύφη](#).
- πληρώνω τις υποχρεώσεις μου, βλ. λ. υποχρέωση.
- πληρώνω το βαρκάρη, βλ. λ. βαρκάρης.
- πληρώνω το νερό, βλ. λ. νερό.
- πληρώνω το μάρμαρο, βλ. λ. [μάρμαρο](#).
- πληρώνω το τηλέφωνο, βλ. λ. τηλέφωνο.
- πληρώνω το φως, βλ. λ. [φως](#).
- σκότωνα τρελούς, πλήρωνε τζερεμέδες, βλ. λ. [τζερεμές](#).
- την πληρώνω εγώ, τιμωρούμαι για παράπτωμα ή ενοχή άλλου: «κουράστηκα να την πληρώνω εγώ για βλακείες

άλλων». (Λαϊκό τραγούδι: άλλος σου ψήνει το ψάρι στα χείλη και **την πληρώνω εγώ**). Το εγώ, για να δοθεί περισσότερη έμφαση·

- την (το) πλήρωσα ακριβά, βλ. λ. [ακριβός](#)·
- τι πληρώνεις, την τσόχα ή τα ραφτικά; βλ. λ. τσόχα·
- το πλήρωσα χρυσό, βλ. λ. [χρυσός](#)·
- τον πλήρωσα χρυσό, βλ. λ. [χρυσός](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας